USNESENÍ SOUDU (třetího senátu)

3. prosince 2008 *

Ve věci T-227/06,

RSA Security Ireland Ltd, se sídlem v Shannon (Irsko), zastoupená B. Conwayem, barrister, a S. Daly, solicitor,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené X. Lewisem a J. Hottiaux, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nařízení Komise (ES) č. 888/2006 ze dne 16. června 2006 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 165, s. 6),

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (třetí senát),

ve složení J. Azizi, předseda, E. Cremona (zpravodaj) a S. Frimodt Nielsen, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Právní rámec

Kombinovaná nomenklatura

1 Pro účely používání společného celního sazebníku, jakož i usnadnění sestavování statistik zahraničního obchodu Společenství a jiných politik Společenství týkajících se dovozu a vývozu zboží, Rada přijetím nařízení (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382, dále jen „nařízení o kombinované nomenklatuře“) zavedla

úplnou nomenklaturu zboží, které je předmětem vývozu ze Společenství nebo dovozu do něj (dále jen „kombinovaná nomenklatura“ nebo „KN“). Tato nomenklatura je uvedena v příloze I uvedeného nařízení.

2 Za účelem zajištění jednotného používání kombinované nomenklatury ve Společenství může Komise ve spolupráci s výborem složeným ze zástupců členských států (výbor pro celní kodex) přijmout některá opatření, která jsou uvedena v článku 9 nařízení o kombinované nomenklatuře. Mezi tato opatření patří zejména možnost, aby Komise přijala nařízení o sazebním zařazení konkrétního zboží do kombinované nomenklatury [čl. 9 odst. 1 písm. a) první odrážka nařízení o kombinované nomenklatuře].

3 V době přijetí nařízení Komise (ES) č. 888/2006 ze dne 16. června 2006 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 165, s. 6, dále jen „napadené nařízení“), zněla čísla 8470, 8471 a 8543 kombinované nomenklatury následovně:

– číslo 8470: „[p]očítací stroje a kapesní přístroje k záznamu, vyvolání a zobrazení údajů s výpočetními funkcemi; účtovací stroje, frankovací stroje, stroje na vydávání lístků a podobné stroje, vybavené počítacím zařízením; registrační pokladny […]“;

– číslo 8471: „[z]ařízení pro automatizované zpracování dat a jejich jednotky; magnetické nebo optické snímače, zařízení pro přepis dat v kódované formě na

paměťová média a zařízení pro zpracování těchto dat, jinde neuvedená ani nezahrnutá“;

– číslo 8543: „[e]lektrické stroje a přístroje s vlastní individuální funkcí, jinde v této kapitole neuvedené ani nezahrnuté“.

Závazné informace o sazebním zařazení zboží

4 Podle čl. 11 odst. 1 a článku 12 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, dále jen „celní kodex“), v pozměněném znění, mohou hospodářské subjekty obdržet od celních orgánů závazné informace o sazebním zařazení zboží (dále jen „ZISZ“). Jedná se o informace o sazebním zařazení určitého zboží, jež jsou závazné pro tyto celní orgány ve vztahu k žadateli nebo oprávněné osobě, které byla vydána ZISZ.

5 Článek 12 celního kodexu stanoví:

„1. Celní orgány vydávají na základě písemné žádosti [ZISZ] nebo závazné informace o původu zboží způsobem stanoveným postupem projednávání ve výboru.

[…]

4. Závazná informace je platná po dobu šesti let ode dne vydání […]

5. Závazná informace pozbývá platnosti:

a) v případě informace o sazebním zařazení zboží:

i) bylo-li vydáno nařízení, a informace proto nadále není v souladu s takto stanoveným právem;

[…]

Dnem, kdy závazná informace pozbývá platnosti v případech uvedených v bodech i) a ii), je den vyhlášení dotyčných opatření […];

[…]

6. Oprávněná osoba, které byla vydána závazná informace, která pozbývá platnosti podle odst. 5 písm. a) bodu ii) nebo iii) nebo písm. b) bodu ii) nebo iii), může tuto informaci nadále používat po dobu šesti měsíců ode dne zveřejnění nebo oznámení, jestliže na základě této závazné informace uzavřela předtím, než bylo přijato dané

opatření, závazné a konečné smlouvy o prodeji nebo nákupu zboží. Jedná-li se však o produkty, pro něž se předkládá potvrzení o dovozu, vývozu nebo stanovení předem při vyřizování celních formalit, je doba šesti měsíců nahrazena dobou platnosti potvrzení.

V případech uvedených v odst. 5 písm. a) bodě i) a písm. b) bodě i) lze nařízením […] stanovit dobu, po kterou se použije první pododstavec.

[…]“

6 Článek 8 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí celní kodex (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), v pozměněném znění, stanoví:

„Pokud jde o [ZISZ], předají celní orgány členských států neprodleně Komisi:

a) kopii žádosti o vydání [ZISZ] […];

b) kopii vydané [ZISZ] […]

[…]

Toto předání se uskuteční pomocí elektronického přenosu dat.“

7 Článek 9 odst. 1 nařízení č. 2454/93 stanoví:

„V případě rozporu mezi dvěma nebo více závaznými informacemi:

– Komise z vlastního podnětu nebo na žádost zástupce některého členského státu zahrne tento bod k rozpravě na pořad jednání výboru, které se koná následující měsíc, a pokud tak neučiní, na pořad následujícího jednání,

– postupem projednávání ve výboru Komise přijme opatření k zajištění jednotného používání celní nomenklatury […] co nejdříve do šesti měsíců od jednání zmíněného v první odrážce“.

Skutečnosti předcházející sporu

8 Žalobkyně, RSA Security Irland Ltd, je společností založenou podle irského práva, která vyrábí, dováží a prodává v Evropském společenství bezpečnostní prvek nazvaný „RSA SecurID authenticator“ ve dvou hlavních podobách, v podobě zvané „úvěrová karta“ a v podobě zvané „key fob“.

9 Dne 8. února 2001 vydal Irish Revenue Commissioners (irský daňový a celní orgán, dále jen „IRC“) na žádost žalobkyně ZISZ, kterou byl její výrobek zařazen do podpoložky 8473 30 10 00 kombinované nomenklatury. Uvedená ZISZ popisuje výrobek následujícím způsobem: „[Jedná se o] bezpečnostní mechanismus pro internetové operace, [který] se skládá z displeje z tekutých krystalů (LCD), PCB, mikroregulátoru/tištěného obvodu, kondenzátorů a baterie. Všechny [tyto] části […] jsou uzavřeny v plastovém pouzdru“.

10 Dne 1. prosince 2003 IRC informoval žalobkyni, že výbor pro celní kodex, sekce „Celní a statistická nomenklatura“ (dále jen „výbor pro nomenklaturu“) rozhodl, že výrobek musí být správně zařazen do kódu KN 8543 89. Za účelem dosažení souladu s rozhodnutími uvedeného výboru tak IRC zrušil ZISZ ze dne 8. února 2001 s okamžitým účinkem a dne 8. dubna 2004 ji nahradil jinou ZISZ, kterou byl daný přístroj zařazen do podpoložky odpovídající kódu KN 8543 89 95 99. Nová ZISZ tak výrobek popisuje: „ [Jedná se o] bezpečnostní prvek pro počítač, [který] se skládá z LCD, tištěného obvodu a z baterie uzavřené v plastovém pouzdru nebo v obalu v podobě úvěrové karty. Je-li naprogramovaný, poskytuje bezpečný přístup k informačnímu systému v bodě připojení tím, že identifikuje a ověřuje uživatele“.

11 Vzhledem k tomu, že celní sazba pod číslem 8543 byla značně vyšší než pod číslem 8473, žalobkyně se proti zařazení IRC odvolala k Revenue Appeal Commissioners (irský orgán pro opravné prostředky, dále jen „AC“).

12 Rozhodnutím ze dne 10. října 2005 AC vyhověl opravnému prostředku, když rozhodl, že správné zařazení dotčeného výrobku musí být v souladu s pravidly celního kodexu

pro výklad a zařazení určeno na základě jeho objektivní povahy a vlastností zvláště v rozsahu, v němž vypočítává a znázorňuje pseudonáhodná čísla. AC tak rozhodl, že výrobek musí být jakožto počítací přístroj zařazen do podpoložky 8470 10 00 00.

13 Jelikož rozhodnutí AC způsobilo neplatnost ZISZ vydané dne 8. dubna 2004, IRC o tom informoval Komisi. Následně IRC rozhodl nenapadnout toto rozhodnutí před Superior Courts of Ireland (Vrchní soud Irska). Rozhodnutí AC týkající se zařazení daného výrobku tak podle irského práva nabylo právní moci.

14 Žalobkyně tedy požádala IRC o vrácení dříve zaplaceného cla ze zboží dovezeného na základě ZISZ ze dne 8. dubna 2004. Dopisem ze dne 27. října 2005 IRC formálně uvedenou ZISZ zrušil v souladu s rozhodnutím AC ze dne 10. října 2005, kterým byl daný výrobek zařazen do podpoložky 8470 10 00 00.

15 Dne 15. listopadu 2005 Komise předala výboru pro nomenklaturu sdělení IRC o „sazebním zařazení informačního bezpečnostního prvku nazvaného ‚autentizátor SecurID' (digipass)". Tato žádost byla přezkoumána na několika schůzích uvedeného výboru.

16 Dopisem ze dne 9. března 2006 IRC informoval žalobkyni, že výbor pro nomenklaturu projednal zrušení ZISZ v návaznosti na rozhodnutí AC ze dne 10. října 2005 a že Komise po schválení návrhu znění výborem pro nomenklaturu v konečném výsledku přijala nařízení, kterým byl dotčený výrobek zařazen do podpoložky 8543 89 97 kombinované nomenklatury. Elektronickou zprávou ze dne 23. června 2006 IRC

informoval žalobkyni o vyhlášení napadeného nařízení s tím, že uvedl, že se jedná o relevantní nařízení, na které odkázal v uvedeném dopise ze dne 9. března 2006.

17 Příloha napadeného nařízení stanoví zařazení sporného výrobku následovně:

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
Bezpečnostní přístroj určený pro získání přístupu k záznamům uloženým v zařízení pro automatizované zpracování dat (AZD). Skládá se z displeje z tekutých krystalů (LCD), sestavy tištěných obvodů a z baterie uzavřené v plastovém pouzdru, které lze umístit na kroužek na klíče. Přístroj generuje sekvenci šestimístných čísel, specifickou pro konkrétního uživatele, a umožňuje uživateli přístup k záznamům uloženým v zařízení pro AZD. Přístroj nelze připojit k zařízení pro AZD a funguje nezávisle na tomto zařízení.	8543 89 97	Zařazení je stanoveno podle všeobecných pravidel 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury a podle znění kódů KN 8543, 8543 89 a 8543 89 97. Přístroj nelze zařadit do čísla 8470, protože nemá ruční zařízení pro vstup dat a nemá ani výpočetní funkci v kontextu tohoto čísla (viz vysvětlivky k HS k tomuto číslu). Nelze ho zařadit do čísla 8471, protože není volně programovatelný v souladu s požadavky uživatele [viz poznámka 5.A a) 2) ke kapitole 84] a není to ani jednotka zařízení pro automatizované zpracování dat, protože jej není možné připojit k centrální zpracovatelské jednotce [viz poznámka 5.B b) ke kapitole 84]. Přístroj lze zařadit do čísla 8543, protože je to elektrický přístroj s vlastní individuální funkcí jinde neuvedený ani nezahrnutý.

18 V souladu se svým článkem 3 vstoupilo nařízení v platnost dvacátým dnem po svém vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*, a sice dne 7. července 2006.

19 Dopisem ze dne 11. srpna 2006 v odpovědi na žádost o informace zaslanou žalobkyní dne 8. srpna 2006 IRC potvrdil, že napadené nařízení zařadilo „RSA SecurID authenticator do podpoložky 8543 89 97“, přičemž rovněž uvedl, že nařízení od data svého vstupu v platnost zrušilo rozhodnutí AC ze dne 10. října 2005 a že se použije na dotčený výrobek jak v podobě „key fob“, tak i v podobě „úvěrové karty“.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

20 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 25. srpna 2006 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

21 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 22. listopadu 2006 Komise vznesla námitku nepřípustnosti podle čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Soudu. Žalobkyně předložila své písemné vyjádření k této námitce dne 8. ledna 2007.

22 Komise ve své námitce nepřípustnosti navrhuje, aby Soud:

– odmítl žalobu jako nepřípustnou;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

23 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

– zamítl námitku nepřípustnosti;

– podpůrně, přerušil řízení o uvedené námitce do doby vydání rozhodnutí ve věci samé;

– zrušil napadené nařízení, jelikož nezařazuje její výrobek do kombinované nomenklatury na základě jeho objektivní povahy a vlastností;

– podpůrně, zrušil napadené nařízení, neboť bylo vydáno na základě zneužití pravomoci nebo porušení podstatných procesních náležitostí Komisí;

– rozhodl, že výrobek, který je svou povahou zařízením pro automatické zpracování dat, musí být zařazen do čísla 8471 kombinované nomenklatury;

– podpůrně, rozhodl, že podstatnou vlastností výrobku je jeho zvláštní schopnost generovat a provádět matematické výpočty stanovené uživatelem v okamžiku koupě, a tudíž je třeba jej zařadit jako počítací stroj do čísla 8470 kombinované nomenklatury;

– rozhodl, že podstatnou vlastností výrobku není vlastnost bezpečnostního přístroje nebo poskytnutí přístupu k záznamům uloženým v zařízení pro automatické zpracování dat nebo jinak;

– uložil vrácení cla, které zaplatila při dovozu výrobku do Společenství ode dne vstupu v platnost napadeného nařízení, jakož i zaplacení příslušných úroků z této částky;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

24 Z titulu organizačních procesních opatření položil Soud dopisem ze dne 4. března 2008 Komisi písemnou otázku a současně ji vyzval k předložení určitých dokumentů. Komise těmto žádostem vyhověla ve stanovených lhůtách.

Právní otázky

25 Podle článku 114 jednacího řádu, požaduje-li to některý účastník řízení, Soud může rozhodnout o nepřípustnosti, aniž by se zabýval věcí samou. Podle odstavce 3 téhož

článku se návrh projedná ústně, nerozhodne-li Soud jinak. Soud pokládá projednávaný případ na základě písemností ve spise za natolik dostatečně objasněný, aby o žalobě rozhodl bez ústního projednání.

Argumenty účastnic řízení

26 Komise se domnívá, že žalobkyně není napadeným nařízením osobně dotčena..

27 Nejprve připomíná, že podle judikatury není žaloba podaná jednotlivcem přípustná, je-li podána proti nařízení s obecnou působností ve smyslu čl. 249 druhého pododstavce ES. Uplatňuje konkrétně, že podle ustálené judikatury nejsou subjekty osobně dotčeny nařízeními o sazebním zařazení zboží do kombinované nomenklatury a že jejich žaloby proti těmto nařízením byly odmítnuty jako nepřípustné.

28 Věc, v níž byl vydán rozsudek Soudu ze dne 30. září 2003, Sony Computer Entertainment Europe v. Komise (T-243/01, Recueil, s. II-4189, dále jen „rozsudek Sony"), je krom toho jedinou věcí, v níž byl subjekt považován za osobně dotčeného nařízením o sazebním zařazení zboží, a to s ohledem na existenci čtyř kumulativních faktorů. „Mimořádné okolnosti" uvedené věci nejsou v projednávané věci dostatečně prokázány, aby bylo možné dojít ke stejnému závěru.

29 Pokud jde o první faktor, a sice skutečnost, že základem pro nařízení dotčené ve věci, v níž byl vydán rozsudek Sony, bod 28 výše, byla žádost o ZISZ podaná společností Sony a že žádný jiný výrobek s výjimkou její herní konzole nebyl představen ani diskutován v rámci řízení, které vedlo k přijetí uvedeného nařízení (rozsudek Sony, bod 28 výše, body 64 až 66), Komise má za to, že v projednávaném případě může mít tento faktor pouze minimální či žádný význam, jelikož řízení, které vede k přijetí nařízení o sazebním zařazení zboží, je vždy doprovázeno obtížemi spojenými se zařazením výrobku. Mimoto, jak uznala žalobkyně ve své žalobě, daný výrobek nebyl specificky přezkoumán výborem pro nomenklaturu a nebyla předložena žádná fotografie tohoto výrobku. Navíc, žalobkyně rovněž uznala, že uvedený výbor zohlednil situaci podobného výrobku, „Digipass", který byl dříve zařazen do stejného čísla.

30 Pokud jde o druhý faktor, a sice skutečnost, že Sony byla jediným subjektem, jehož právního postavení se dotklo dotčené nařízení o sazebním zařazení, které mělo vliv na výsledek sporu na vnitrostátní úrovni (rozsudek Sony, bod 28 výše, body 68 a 69), Komise podotýká, že žalobkyně neprokázala existenci sporu u vnitrostátních soudů týkajícího se zařazení daného výrobku, u nějž by rozhodnutí záviselo na napadeném nařízení. Mimoto, žalobkyně není jediným podnikem dotčeným napadeným nařízením, jak sama výslovně uznala ve své žalobě, jelikož přinejmenším čtyři jiné podniky jsou schopny vyrábět a prodávat výrobky s vlastnostmi buď podobnými nebo velmi podobnými vlastnostem výrobku žalobkyně a všechny mohou být uvedeným nařízením dotčeny. I když v tomto ohledu korespondence s irskými orgány připojená k žalobě nezpochybnitelně prokazuje, že napadené nařízení se použije na její výrobek, neprokazuje nicméně, že její výrobek je jediným výrobkem, kterého se uvedené nařízení dotýká.

31 Pokud jde o třetí faktor, a sice skutečnost, že ve věci, v níž byl vydán rozsudek Sony, bod 28 výše, se dotčené nařízení týkalo specificky výrobku žalobkyně, jelikož k němu byla připojena fotografie výrobku s logem Sony a v okamžiku vstupu uvedeného nařízení v platnost neexistovaly jiné výrobky se stejnými vlastnostmi (rozsudek Sony, bod 28 výše, body 71 až 74), Komise má za to, že se tento faktor v projednávané věci neobjevuje. Napadené nařízení totiž neobsahuje žádnou fotografii sporného výrobku

ani žádný odkaz na logo, patent, obchodní značku nebo jiné vlastnické právo žalobkyně. Krom toho, žalobkyně netvrdila, že je majitelkou patentů popisujících sporný výrobek, jejichž výňatky byly založeny do spisu, ani že napadené nařízení má jakýkoliv vliv na práva z těchto patentů vyplývající. Komise má konečně za to, že popis výrobku ve sloupci 1 přílohy napadeného nařízení je druhový, založený na technické povaze a vlastnostech daného zboží, jakož i na odůvodnění uvedeném ve sloupci 3 přílohy a že z tohoto popisu nelze dovodit, že se vztahuje pouze na výrobek žalobkyně, která ostatně netvrdila ani neprokázala opak.

32 Pokud jde o čtvrtý faktor, Komise uplatňuje, že na rozdíl od Sony, která byla jediným oprávněným dovozcem výrobku zařazeného v nařízení dotčeném ve věci, v níž byl vydán rozsudek Sony, bod 28 výše, žalobkyně netvrdila, že je jediným oprávněným dovozcem daného výrobku.

33 Komise má v konečném výsledku za to, že žádná z mimořádných okolností ve věci, v níž byl vydán rozsudek Sony, bod 28 výše, se v projednávaném případě nepoužije. V důsledku toho je třeba definovat napadené nařízení jako opatření s obecnou působností ve smyslu čl. 249 druhého pododstavce ES. Žalobkyně tudíž není tímto nařízením osobně dotčena. Komise mimoto připomíná, že podle judikatury se nařízení o sazebním zařazení zboží použije *per analogiam*, jelikož přezkum určitého výrobku výborem pro nomenklaturu se týká nejen daného výrobku, ale rovněž výrobků stejných či podobných.

34 Komise konečně podotýká, že rozhodnutí o nepřípustnosti žaloby by žalobkyni nezbavilo soudní ochrany, jelikož by mohla vznést námitku protiprávnosti napadeného nařízení na podporu své žaloby podané u vnitrostátního soudu proti vnitrostátnímu prováděcímu aktu.

35 Žalobkyně zpochybňuje argumenty Komise a považuje se za osobně dotčenou napadeným nařízením z důvodu faktické situace, která ji vymezuje vzhledem ke všem ostatním subjektům.

36 Uplatňuje, že v souladu s rozsudkem Soudního dvora ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise (25/62, Recueil, s. 197, dále jen „rozsudek Plaumann“), existuje několik specifických faktorů, které mohou činit její situaci zvláštní.

37 Zaprvé, AC vyhověl jejímu opravnému prostředku proti sazebnímu zařazení daného výrobku provedenému ZISZ ze dne 8. dubna 2004, což znamenalo její zrušení.

38 Zadruhé, rozhodnutí AC nabylo podle irského práva právní moci, jelikož IRC se po projednání s Komisí rozhodl nepodat proti tomuto rozhodnutí opravný prostředek.

39 Zatřetí, správní řízení vedené IRC a Komisí v návaznosti na rozhodnutí AC se týkalo specificky daného výrobku.

40 Začtvrté, dopisy IRC určené žalobkyni (viz body 16 a 19 výše) nezpochybnitelně prokazují, že napadené nařízení bylo přijato právě za účelem zrušení rozhodnutí AC o sazebním zařazení.

41 Zapáté a nakonec, žalobkyně je jediným podnikem, který se prostřednictvím opravného prostředku domohl zrušení ZISZ týkající se jejího výrobku a na který se tak vztahovalo příznivější sazební zařazení, které bylo zrušeno napadeným nařízením.

42 Žalobkyně rovněž uplatňuje, že ačkoliv se může zdát, že napadené nařízení je psáno obecně a abstraktně, nelze jej kvalifikovat pouze jako opatření s obecnou působností, které se vztahuje na objektivně určené situace a má právní účinky ohledně kategorií osob nahlížených obecně a abstraktně. Povaha účasti Komise na rozhodnutí IRC nevyužít svého opravného prostředku proti rozhodnutí AC, způsob, jakým bylo napadené nařízení napsáno, jakož i jeho přijetí svědčí o tom, že představuje opatření, jehož cílem bylo úmyslně zrušit rozhodnutí AC a v důsledku toho ZISZ vydanou IRC v návaznosti na toto rozhodnutí. Napadené nařízení je v konečném výsledku pouze zastřeným rozhodnutím.

43 Žalobkyně odkazuje mimoto na věc, v níž byl vydán rozsudek Soudního dvora ze dne 18. května 1994, Codorníu v. Rada (C-309/89, Recueil, s. I-1853, dále jen „rozsudek Codorníu“), ve které byla žalobkyně považována za osobně dotčenou, neboť jednak měla právní nárok na užívání obrazové ochranné známky zapsané před přijetím dotčeného nařízení a jednak jí toto nařízení bránilo ve využívání všech práv k její ochranné známce. V projednávaném případě se žalobkyně nachází v situaci obdobné situaci společnosti Codorníu, jelikož jí vzniklo legální právo na základě rozhodnutí AC na konkrétní sazební zařazení, přičemž cílem napadeného nařízení bylo tento právní nárok změnit.

44 Navíc, rozbor pojmu osoby „osobně dotčené“ provedený Komisí je chybný, neboť Komise tento pojem zavádějícím způsobem připodobňuje pojmu osoby „zvláštně dotčené“. Jak přitom prokazuje věc, v níž byl vydán rozsudek Codorníu, bod 43 výše, okolnost, že jiní výrobci Společenství, kteří byli případně majiteli ochranných známek, byli obdobně dotčeni dotčeným nařízením, Soudnímu dvoru nebránila určit, že Codorníu prokázala, že je bezprostředně a osobně tímto nařízením dotčena. Soudní

dvůr tedy nerozhodl, že by se sporné nařízení muselo Codorníu dotýkat zvláštně a výlučně, aby jí bylo přiznáno právo podat žalobu na neplatnost.

45 Žalobkyně zdůrazňuje, že judikatura, na kterou odkazuje Komise, není relevantní. Skutkové okolnosti věcí, ve kterých byly vydány rozsudky Soudního dvora ze dne 6. října 1982, Alusuisse v. Rada a Komise (307/81, Recueil, s. 3463), a ze dne 14. února 1985, Casteels v. Komise (40/84, Recueil, s. 667), jakož i usnesení Soudu ze dne 29. dubna 1999, Alce v. Komise (T-120/98, Recueil, s. II-1395), a ze dne 30. ledna 2001, Iposea v. Komise (T-49/00, Recueil, s. II-163), se totiž výrazně liší od okolností projednávané věci.

46 Žalobkyně se mimoto domnívá, že výklad rozsudku Sony, bod 28 výše, Komisí je chybný, jelikož jeho cílem je podmínit přípustnost žaloby na neplatnost nařízení o sazebním zařazení existencí čtyř kumulativních faktorů. Tato věc musí být naproti tomu chápána v tom smyslu, že existence těchto čtyř faktorů vedla Soud za použití kritérií stanovených v rozsudku Plaumann, bod 36 výše, k závěru, že Sony je osobně dotčena.

47 Žalobkyně zpochybňuje rovněž opodstatněnost argumentů Komise týkajících se čtyř jí určených faktorů. Pokud jde o první faktor, uplatňuje, že skutkové souvislosti projednávané věci nemohou být opomenuty při posuzování úkonů Komise během řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení, jelikož Komise měla v úmyslu jí odmítnout sazební zařazení stanovené AC. Tento aspekt skutkových souvislostí, spolu s veškerými kroky mezi Komisí a IRC konkrétně, prokazuje, že napadené nařízení je ve skutečnosti zastřeným rozhodnutím, které žalobkyni označuje jako osobně dotčenou.

48 V tomto ohledu žalobkyně odmítá tvrzení Komise, která považuje za důkaz nedostatku osobního dotčení žalobkyně skutečnost, že dotčený výrobek, ani fotografie jej vyobrazující a ani spis o jejím patentu nebyly specificky přezkoumány výborem pro nomenklaturu. Takový nedostatek pozornosti vůči jejímu výrobku naopak svědčí o nedostatku řádné správy při řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení. Jak prokazuje korespondence mezi žalobkyní a IRC, členové výboru pro nomenklaturu i samotná Komise si byli vědomi, že hlavním cílem jejich práce bylo přezkoumat sazební zařazení výrobku stanovené AC, jelikož tato otázka jim byla předložena IRC v návaznosti na rozhodnutí AC. V konečném výsledku, samotná okolnost, že právo žalobkyně mít prospěch ze sazebního zařazení v návaznosti na rozhodnutí AC bylo úmyslně porušeno napadeným nařízením, umožňuje individualizovat žalobkyni vzhledem ke všem ostatním subjektům.

49 Pokud jde o druhý faktor, žalobkyně má za to, že tvrzení Komise týkající se neexistence sporu u vnitrostátních soudů ohledně zařazení daného výrobku, u nějž by rozhodnutí záviselo na napadeném nařízení, v projednávaném případě nesouvisí s otázkou přípustnosti její žaloby.

50 Žalobkyně má mimoto za to, že tvrzení Komise, podle kterého není na rozdíl od Sony jediným subjektem, jehož právního postavení se napadené nařízení dotýká, svědčí o špatném pochopení rozsudku Sony, bod 28 výše. Stejně jako Sony byla totiž žalobkyně jednak úspěšná, pokud jde o její opravný prostředek podaný proti ZISZ vydané vnitrostátními celními orgány, a jednak příznivé sazební zařazení přiznané vnitrostátním soudem bylo zrušeno a nahrazeno napadeným nařízením. Žalobkyně je tudíž jediným podnikem, jehož právního postavení se přijetí tohoto nařízení dotklo.

51 Toto nařízení se krom toho nedotýká právního postavení ostatních podniků, které jsou schopny vyrábět a prodávat výrobky, které mohou být napadeným nařízením dotčeny.

Tyto podniky totiž na rozdíl od žalobkyně nezískaly žádné zvláštní právo dovážet své výrobky do Společenství pod číslem 8470. Jejich právní postavení je tak obdobné právnímu postavení jiného subjektu uvedeného v bodě 70 rozsudku Sony, bod 28 výše, kterému byla vydána ZISZ týkající se výrobku podobného s PlayStation®2 zařazeného do čísla napadeného Sony, a nikoliv do čísla, které bylo přiděleno VAT and Duties Tribunal (soud pro DPH a clo, Spojené království).

52 Pokud jde o třetí faktor, žalobkyně má za to, že význam, který přikládá Komise skutečnosti, že napadené nařízení neobsahuje fotografie výrobku, ani jiné přímé nebo nepřímé odkazy na její logo, její patent nebo její ochrannou známku, představuje rovněž zkreslení zjištění učiněných Soudem v rozsudku Sony, bod 28 výše. Ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, byla totiž fotografie výrobku připojená ke spornému nařízení předložena pouze jako důkaz doplňující a nerozhodný pro skutečnost, že dotčené nařízení musí být chápáno jako rozhodnutí o sazebním zařazení výrobku PlayStation®2. Z této skutečnosti nelze dovodit závěr, že Soud rozhodl, že nedostatek takového písemného či fotografického důkazu v nařízení a jeho přílohách brání tomu, aby byl daný dovozce osobně tímto nařízením dotčen. Takový závěr by byl v rozporu s judikaturou Soudního dvora, podle které není neexistence prvků určujících subjekty, které mohou být nařízením dotčeny, v tomto nařízení určující pro tvrzení, že nemohou být osobně dotčeny, přičemž tento poslední aspekt lze prokázat podle rozsudku Plaumann, bod 36 výše, existencí skutečností nebo okolností, které je mohou individualizovat.

53 Pokud jde o argument Komise vycházející z nedostatku důkazní hodnoty výňatků z patentů založených do spisu žalobkyní, žalobkyně uvádí, že nikdy netvrdila, že napadené nařízení porušuje práva, která pro ni vyplývají z dotčených patentů. V tomto ohledu zdůrazňuje, že nikoliv existence patentů, ale rozhodnutí AC určuje souvislost mezi skutkovými okolnostmi projednávaného případu a skutkovými okolnostmi věci, v níž byl vydán rozsudek Codorníu, bod 43 výše.

54 Žalobkyně rovněž zpochybňuje argument Komise, podle kterého se čtvrtý faktor stanovený v rozsudku Sony, bod 28 výše, nevztahuje na projednávaný případ, neboť na rozdíl od Sony není jediným oprávněným dovozcem sporného výrobku. V uvedeném rozsudku totiž Soud nerozhodl, že subjekt musí být jediným oprávněným dovozcem, aby mohl být nařízením o sazebním zařazení osobně dotčen, což by ostatně bylo v rozporu s rozsudkem Plaumann, bod 36 výše. Mimoto, žalobkyně zpochybňuje přístup Komise, podle kterého by praxe nařízení o sazebním zařazení *per analogiam* činila jakoukoli žalobu proti tomuto druhu aktu nepřípustnou. Zařazení *per analogiam* totiž nemá vliv na právo fyzické nebo právnické osoby prokázat své osobní dotčení, aby byla její žaloba u soudu Společenství prohlášena za přípustnou.

55 Pokud jde konečně o argument Komise týkající se účinné soudní ochrany, žalobkyně zdůrazňuje, že projednávaná žaloba je jediným opravným prostředkem, jak může napadnout dané nařízení, jelikož již nemůže využít odvolací řízení před Superior Courts of Ireland v návaznosti na rozhodnutí IRC této možnosti nevyužít. Krom toho, absolutní a bezvýhradní právo obrátit se na Soud se žalobou na neplatnost proti nařízení přiznané jednotlivcům čl. 230 čtvrtým pododstavcem ES doplňuje právo podat námitku neplatnosti proti aktu Společenství u vnitrostátního soudu a existence opravných prostředků sama o sobě nebrání přípustnosti žaloby na neplatnost podané na základě uvedeného článku.

Závěry Soudu

56 Podle ustálené judikatury fyzické a právnické osoby nemohou v zásadě podat na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES žaloby na neplatnost proti nařízením o sazebním zařazení zboží. Třebaže obsahují zdánlivě konkrétní popisy, nic to nemění na tom, že tyto akty mají ve všech ohledech obecnou působnost v tom, že se jednak týkají všech výrobků, které odpovídají popsanému druhu, ať již jsou jejich individuální vlastnosti a jejich původ jakékoliv, a jednak vyvolávají své účinky, v zájmu jednotného používání

společného celního sazebníku, ve vztahu ke všem celním orgánům Společenství a všem dovozcům (viz rozsudek Sony, bod 28 výše, bod 58, a citovaná judikatura; usnesení Soudu ze dne 19. března 2007, Tokai Europe v. Komise, T-183/04, Sb. rozh. s. II-27, zveřejněné shrnutí, bod 48, a ze dne 19. února 2008, Apple Computer International v. Komise, T-82/06, Sb. rozh. s. II-279, bod 45).

57 V projednávaném případě článek 1 napadeného nařízení stanoví, že zboží popsané ve sloupci 1 tabulky v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódu KN uvedeného ve sloupci 2 téže tabulky, a sice kódu KN 8543 89 97. Ustanovení se použije na všechny obdobné výrobky nebo výrobky odpovídající popsanému druhu, ať již jsou jejich individuální vlastnosti a jejich původ jakékoliv (viz v tomto smyslu rozsudek Casteels v. Komise, bod 45 výše, bod 11, a usnesení Apple Computer International v. Komise, bod 56 výše, bod 46).

58 Toto ustanovení se jako opatření s obecnou působností ve smyslu čl. 249 druhého pododstavce ES vztahuje na objektivně určenou situaci a má právní účinky ohledně kategorií osob nahlížených obecně a abstraktně, a zejména dovozců výrobků, které popisuje (viz v tomto smyslu usnesení Iposea v. Komise, bod 45 výše, bod 24, a citovaná judikatura).

59 Nicméně i akt s obecnou působností se může za určitých okolností osobně dotýkat některých hospodářských subjektů, které ho tudíž mohou napadnout na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES. Tak je tomu v případě, že jsou dotyčným aktem zasaženy z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí (rozsudky Plaumann, bod 36 výše, bod 223, a Codorníu, bod 43 výše, body 19 a 20; usnesení Tokai Europe v. Komise, bod 56 výše, bod 49 a Apple Computer International v. Komise, bod 56 výše, bod 48). V tomto ohledu samotná okolnost, že akt s obecnou působností může mít odlišné konkrétní účinky na různé právní subjekty, na které se vztahuje, je nemůže vymezovat vzhledem ke všem ostatním dotčeným subjektům, pokud se použití tohoto aktu uskutečňuje na základě objektivně určené situace

(usnesení Soudního dvora ze dne 18. prosince 1997, Sveriges Betodlares a Henrikson v. Komise, C-409/96 P, Recueil, s. I-7531, bod 37; usnesení Soudu ze dne 25. září 2002, Di Lenardo v. Komise, T-178/01, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 52, a ze dne 12. ledna 2007, SPM v. Komise, T-104/06, Sb. rozh. s. II-2, zveřejněné shrnutí, bod 70).

60 Podle ustálené judikatury možnost určit více či méně přesně počet, nebo dokonce i totožnost právních subjektů, na něž se opatření použije, nikterak neznamená, že tyto subjekty musí být považovány za osobně dotčené tímto opatřením, pokud se toto použití uskutečňuje na základě objektivní právní nebo faktické situace definované dotčeným aktem (viz v tomto smyslu rozsudek Codorníu, bod 43 výše, bod 18; usnesení Iposea v. Komise, bod 45 výše, bod 31, a Apple Computer International v. Komise, bod 56 výše, bod 52).

61 Mimoto nestačí, že určité subjekty jsou ekonomicky více dotčené aktem nežli jiné subjekty v témže odvětví k tomu, aby byly považovány za osobně dotčené uvedeným aktem (usnesení Soudu ze dne 8. září 2005, Lorte a další v. Rada, T-287/04, Sb. rozh. s. II-3125, bod 54, a ze dne 12. března 2007, Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia v. Komise, T-417/04, Sb. rozh. s. II-641, bod 58).

62 V projednávaném případě žalobkyně v podstatě uplatňuje, že dané zařazení bylo provedeno v návaznosti na její žádost o ZISZ u IRC, že v návaznosti na její opravný prostředek u AC, přijal AC konečné rozhodnutí ve vztahu k dotčenému výrobku, když jej zařadil do kódu KN 8470, a že v důsledku toho je jediným podnikem, na který se vztahuje zvláštní sazební zařazení, které bylo následně zrušeno napadeným nařízením. Konečně, správní řízení provedené IRC a řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení provedené Komisí v návaznosti na rozhodnutí AC byla vedena specificky ve vztahu k jejímu výrobku.

63 Soud má za to, že argumenty předložené žalobkyní neumožňují vyvodit vlastnost, která by odchylně od zásad uvedených v bodech 56 až 58 výše pro ni byla zvláštní, ani faktickou situaci, která by ji vymezovala, a tím ji individualizovala vzhledem k ostatním hospodářským subjektům potenciálně dotčeným napadeným nařízením.

64 V tomto ohledu je nejprve třeba připomenout, že cílem ZISZ je poskytnout hospodářskému subjektu veškerou jistotu, přetrvává-li pochybnost o zařazení zboží do stávající celní nomenklatury, a chránit jej tak proti jakékoli následné změně stanoviska celních orgánů k zařazení zboží. Cílem takové ZISZ naproti tomu není a taková ZISZ nemůže mít za následek zajistit subjektu, že číslo, na které odkazuje, nebude následně změněno aktem přijatým zákonodárcem Společenství, jelikož omezenou platnost ZISZ stanoví samotný článek 12 celního kodexu (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 29. ledna 1998, Lopex Export, C-315/96, Recueil, s. I-317, bod 28).

65 Skutečnost, že soud členského státu rozhodne ZISZ zrušit a daný výrobek nově zařadit do určitého čísla kombinované nomenklatury, přitom nemůže sama o sobě individualizovat právní postavení subjektu, který by se jej mohl dovolávat. I když totiž takové rozhodnutí zavazuje celní orgány téhož státu, neznamená to, jak tvrdí žalobkyně, že toto rozhodnutí zakládá právo na dovoz zboží pod určitým kódem KN, který by jako takový stačil pro její individualizaci. Z toho vyplývá, že v projednávaném případě nemůže žalobkyně zakládat svou individualizaci na okolnosti, že je jediným podnikem, který se prostřednictvím opravných prostředků domohl zrušení ZISZ a získal tak právo dovážet dotčený výrobek pod číslem 8470 kombinované nomenklatury.

66 Předchozí úvahy nemohou být vyvráceny argumenty žalobkyně vycházejícími z řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení.

67 I když je pravda, že řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení, bylo zahájeno žádostí irských orgánů v návaznosti na rozhodnutí AC, taková okolnost však nemůže sama o sobě individualizovat žalobkyni ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES. Nařízení o sazebním zařazení se totiž v zásadě použije na všechny obdobné výrobky nebo výrobky odpovídající popsanému druhu, ať již jsou jejich individuální vlastnosti a jejich původ jakékoliv.

68 Pokud jde, krom toho zaprvé, o tvrzení žalobkyně, že skutkové okolnosti následující po rozhodnutí AC v podstatě prokazují, že uvedené řízení bylo vedeno specificky ve vztahu k dotčenému výrobku, Soud podotýká, že ze spisu vyplývá, že již v srpnu 2003 Komise informovala celní orgány členských států, že obdržela žádost polského celního orgánu týkající se sazebního zařazení výrobku, nazvaného „digipass", který měl vlastnosti podobné vlastnostem dotčeného výrobku. Tato otázka byla poprvé projednána na 322. schůzi výboru pro nomenklaturu, která se konala v říjnu 2003 a které předcházela korespondence mezi Komisí a IRC ohledně první ZISZ vydané IRC, a sice ZISZ ze dne 8. února 2001, kterou bylo přiděleno číslo odlišné od čísla uvedeného v ZISZ vydané německými celními orgány, která výrobek podobný výrobku žalobkyně zařadila do podpoložky 8543 89 95. Až v návaznosti na stanovisko výboru pro nomenklaturu, který dospěl k závěru, že „digipass" je bezpečnostním prvkem spadajícím do zbytkové položky 8543 89, IRC dopisem ze dne 1. prosince 2003 oznámil poté, co zrušil ZISZ ze dne 8. února 2001, že hodlá vydat novou ZISZ, což učinil dne 8. dubna 2004, když nově zařadil výrobek žalobkyně do podpoložky 854389 95 99, přičemž toto zařazení bylo následně zpochybněno rozhodnutím AC ze dne 10. října 2005.

69 Mezitím byla otázka zařazení těchto výrobků znovu projednávána výborem pro nomenklaturu na jeho 350. schůzi, která se konala dne 20. září 2004, na které byl přijat závěr, že „prostředky zabezpečené heslem určené k identifikaci uživatele, které vypočítávají a generují specifické heslo, jsou přístroji, které mají zvláštní funkci a spadají do položky 8543 89". Všechny tyto okolnosti byly krom toho jasně uvedeny ve sdělení

IRC, kterým bylo zahájeno řízení, které po několika diskusích ve výboru pro nomenklaturu, které se konaly na jeho 386., 389. a 391. schůzi, vedlo k přijetí napadeného nařízení (viz bod 15 výše).

70 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tudíž není možné se omezit na zjištění, že řízení, které následovalo po rozhodnutí AC, bylo zahájeno žádostí IRC, jelikož bylo součástí obecnějšího a širšího rámce, který překračoval skutkové okolnosti projednávaného případu, přičemž, jak bylo uvedeno výše, jiný členský stát dříve požádal o informace o podobném výrobku a Komise shledala rozpor mezi ZISZ vydanými německými a irskými celními orgány, jakož i rozpor ve stanovisku o zařazení takových výrobků mezi několika orgány členských států.

71 Pokud jde zadruhé o tvrzení žalobkyně, že dopisy, které obdržela od IRC, prokazují, že napadené nařízení bylo přijato právě za účelem zrušení rozhodnutí AC, je třeba uvést, že tento argument nejen, že nebyl dostačujícím způsobem podložen, ale je rovněž irelevantní, jelikož uvedené dopisy byly zaslány irskými celními orgány, a nikoliv Komisí, a tvrzení v nich obsažená tak nemohou mít za následek založení odpovědnosti posledně uvedené. Tyto dopisy ostatně pouze potvrzují, že se napadené nařízení použije na výrobek žalobkyně, a nijak z nich nevyplývá, že cílem tohoto nařízení bylo zrušit rozhodnutí AC. Z dopisu IRC ze dne 11. srpna 2006 konkrétně vyplývá, že neplatnost rozhodnutí AC je důsledkem vstupu napadeného nařízení v platnost, a nikoliv cílem sledovaným jeho přijetím.

72 Pokud jde zatřetí o tvrzení žalobkyně, že IRC se po projednání s Komisí rozhodl nepodat opravný prostředek proti rozhodnutí AC, ze spisu nevyplývá, že takové

rozhodnutí bylo přijato v návaznosti na jakýkoliv návrh nebo tlak ze strany Komise. Naopak, ve sdělení zaslaném výboru pro nomenklaturu (viz bod 15 výše), kterým bylo zahájeno řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení, IRC uvedl:

„Daňová správa rozhodla nepředložit tuto záležitost k rozhodnutí Vrchnímu soudu, pokud jde o právní otázku, jelikož rozhodnutí [AC] se týká skutkového stavu. Záležitost je nyní předána pro informaci výboru [pro nomenklaturu]“.

73 Pokud jde začtvrté o argument žalobkyně vycházející z toho, že rozhodnutí AC zakládá faktickou situaci, která ji individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým byla individualizována Codorníu ve věci, v níž byl vydán rozsudek Codorníu, bod 43 výše, stačí zdůraznit, že na rozdíl od práva na ochrannou známku, jehož výlučným nositelem byla žalobkyně v uvedené věci, přičemž Soudní dvůr v tomto ohledu zdůraznil, že žalobkyně si nechala zapsat svou obrazovou ochrannou známku ve Španělsku v roce 1924 a že tuto ochrannou známku tradičně používala jak před, tak po tomto zápisu, právo žalobkyně dovážet její výrobek pod určitým kódem kombinované nomenklatury vyplývá pouze z rozhodnutí AC. Jelikož obě situace nejsou v žádném ohledu srovnatelné, rozhodnutí AC nemůže být považováno za okolnost, která by umožňovala individualizovat žalobkyni způsobem obdobným tomu, jakým byla individualizována Codorníu, která se na základě výlučného práva vyplývajícího ze zápisu své ochranné známky nacházela v návaznosti na přijetí daného nařízení v situaci zcela odlišné od situace všech ostatních hospodářských subjektů.

74 Pokud jde zapáté o skutečnost, že clo odpovídající podpoložce stanovené napadeným nařízením je vyšší než clo, kterého se žalobkyně mohla dovolávat na základě rozhodnutí AC, je třeba připomenout, že nestačí, že určité subjekty jsou ekonomicky více dotčené aktem nežli jiné subjekty v témže odvětví k tomu, aby byly považovány za osobně dotčené dotčeným aktem (usnesení Lorte a další v. Rada, bod 61 výše, bod 54, a Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia v. Komise, bod 61 výše, bod 58).

75 Pokud jde zašesté o argument žalobkyně vycházející z nedostatku účinné soudní ochrany, ostatně neprokázaného v projednávaném případě, který vyplývá z neexistence vnitrostátních opravných prostředků, které by umožňovaly přezkum platnosti napadeného nařízení, z toho důvodu, že se již nemůže odvolat k Superior Courts of Ireland, jelikož se rozhodnutí AC stalo podle irského práva pravomocným, je třeba jej rovněž zamítnout.

76 Není totiž přípustný výklad systému opravných prostředků Společenství, podle kterého by byla přímá žaloba na neplatnost před soudem Společenství přípustná, pokud by mohlo být prokázáno, po konkrétním přezkumu vnitrostátních procesních pravidel tímto soudem, že tato pravidla nedovolují fyzickým a právnickým osobám podat žalobu, která by jim umožnila zpochybnit platnost údajně protiprávního aktu Společenství. Takový systém by totiž vyžadoval v každém konkrétním případě, aby soud Společenství přezkoumal a vyložil vnitrostátní procesní právo, což přesahuje jeho pravomoc v rámci přezkumu legality aktů Společenství (viz usnesení Tokai Europe v. Komise, bod 56 výše, bod 63, a citovaná judikatura).

77 Pokud jde zasedmé o rozsudek Sony, bod 28 výše, rovněž dovolávaný žalobkyní, je třeba uvést, jak bylo uvedeno v bodě 77 uvedeného rozsudku, že pouze „za mimořádných okolností daného případu" byla žalobkyně uznána za osobně dotčenou. Je tudíž namístě připomenout, jaké byly tyto mimořádné okolnosti, aby bylo prokázáno, zda, jak tvrdí žalobkyně, v projednávaném případě existují.

78 Zaprvé, ve věci, v níž byl vydán rozsudek Sony, bod 28 výše, se Sony poté, co se dozvěděla o diskusích ve výboru pro nomenklaturu o sazebním zařazení jejího výrobku, a sice herní konzole nazvané PlayStation®2, obrátila na předsedu uvedeného výboru a na jeho výzvu uskutečnila prezentaci svého výrobku na schůzi výboru, na které

zodpověděla různé otázky jeho členů. Následně došlo k různým kontaktům mezi Sony a službami Komise, aby bylo připraveno rozhodnutí týkající se zařazení jejího výrobku.

79 Zadruhé, v návaznosti na soudní rozhodnutí celní orgány Spojeného království vydaly Sony ZISZ, která zařadila její výrobek do podpoložky, která byla následně zrušena a nahrazena dotčeným rozhodnutím.

80 Zatřetí, nařízení napadené Sony podrobným způsobem uvádělo veškeré vlastnosti jejího výrobku a byla k němu připojena jeho fotografie. Krom toho, v okamžiku vstupu tohoto nařízení v platnost neexistovaly jiné výrobky se stejnými vlastnostmi.

81 Začtvrté, Sony byla jediným oprávněným dovozcem uvedené konzole do Společenství.

82 Jediná podobnost mezi uvedenou věcí a projednávanou věcí tak spočívá ve skutečnosti, že v obou případech bylo vydáno rozhodnutí vnitrostátního soudu, kterým byla zrušena ZISZ vydaná dříve celními orgány a kterým byl výrobek zařazen do jiného kódu KN, přičemž rozhodnutí bylo následně zrušeno přijetím nařízení napadeným před Soudem. Pokud jde o rozdíly mezi oběma věcmi, je namístě konstatovat, že jsou značné.

83 Rozdíly tak existují především, pokud jde o řízení před výborem pro nomenklaturu, kterého se, jak bylo již uvedeno výše, Sony na rozdíl od žalobkyně aktivně účastnila (viz

v tomto smyslu usnesení Apple Computer International v. Komise, bod 56 výše, body 50 a 51).

84 Stejně tak je tomu, pokud jde o popis výrobku obsažený ve sloupci 1 tabulky v příloze napadeného nařízení, neboť žalobkyně na rozdíl od Sony neprokazuje, že tento popis obsahuje jakýkoliv prvek, který se týkal specificky a výlučně jejího výrobku. V tomto ohledu je třeba podotknout, že ve věci, v níž byl vydán rozsudek Sony, bod 28 výše, Komise popsala nejen způsob, jakým byla herní konzole dána do maloobchodního prodeje, ale také jednotlivé části, z nichž byla tato konzole složena a ke kterým mohla být připojena, jakož i její hlavní funkce. Sony tedy prokázala, že takový popis přesně odpovídal technickým specifikacím jejího výrobku sděleným Komisi, a že měla pravdu v tom, že bylo vyloučeno, že přinejmenším v okamžiku vstupu napadeného nařízení v platnost se mohl vztahovat na jiné přístroje než na její herní konzoli (rozsudek Sony, bod 28 výše, bod 72).

85 Navíc, na rozdíl od situace Sony, která byla jediným oprávněným dovozcem sporného výrobku do Společenství, v projednávaném případě žalobkyně nejen, že netvrdila, že by prokázala opak, ale dokonce ani nezpochybnila tvrzení Komise, že existovaly přinejmenším čtyři jiné podniky schopné vyrábět a prodávat výrobky, jejichž vlastnosti mohly odpovídat popisu ve sloupci 1 tabulky v příloze napadeného nařízení. Uvedený popis tedy musí být považován spíše za druhový, jelikož může zahrnovat do své působnosti i jiné výrobky než výrobek žalobkyně.

86 Konečně, je namístě se domnívat, že ve věci, v níž byl vydán rozsudek Sony, bod 28 výše, hrála existence fotografie výrobku, na kterém bylo jasně viditelné logo Sony, i když ochranná známka Sony byla vymazána, nezanedbatelnou úlohu při posuzování přípustnosti žaloby. Ačkoliv fotografie výrobku v tabulce připojené k nařízení dotčenému v uvedené věci představuje v zásadě jen doplňující, a nikoliv rozhodující důkaz, nic to nemění na tom, že se jedná o nepřímý důkaz, který je třeba vzít v úvahu za

účelem analýzy povahy ustanovení napadeného nařízení. Je přitom třeba konstatovat, že v projednávaném případě napadené nařízení neobsahuje žádnou fotografii, ať již výrobku žalobkyně nebo jiného výrobku.

87 Žalobkyně tedy neprokázala existenci „mimořádných okolností", tak jak byly stanoveny v rozsudku Sony, bod 28 výše, které by umožňovaly dospět k závěru, že je napadeným nařízením osobně dotčena způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí.

88 Z toho vyplývá, že žalobkyně je napadeným nařízením dotčena pouze ve svém objektivním postavení dovozce bezpečnostních prvků určených pro získání přístupu k záznamům uloženým v zařízení pro automatické zpracování dat, jako jsou prvky uvedené v tabulce připojené k uvedenému nařízení, ze stejného důvodu jako všechny ostatní subjekty, které se nacházejí skutečně nebo potenciálně ve stejném postavení.

89 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že žalobkyně není napadeným nařízením osobně dotčena, a že žaloba musí být tudíž odmítnuta jako nepřípustná.

K nákladům řízení

90 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (třetí senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.

2) RSA Security Ireland Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

V Lucemburku dne 3. prosince 2008.

Vedoucí soudní kanceláře — Předseda

E. Coulon — J. Azizi